

ARCHIVIO GENERALIZIO - Sezione Storica

Chierici Regolari Somaschi

BIOGRAFIE C.R.S.

n. 491

Curia Generalizia - Roma

Il nome completo è

(491)

Var

10.8.1672

Gian
P. PAAM PAOLO vedi Atti Cong. Vol. II, pag. 255.

figlio di Antonio, di Casale Monf. Professò a Pavia il 25 ottobre 1633. In S. Maiolo di Pavia attese agli studi.

Il suo cospicuo patrimonio da lui rinunciato in atto di professione fu applicato dal P. Gen. Carrara al collegio di Casale.

Passò la maggior parte della sua vita nel Seminario Patriarcale di Venezia, insegnante di filosofia e di lettere greche. Ivi già dimorava nel 1650.

Dal Patriarca Francesco Morosini fu ascritto fra gli esaminatori sinodali di Venezia.

Ecco l'elogio che si legge in: Breviarium historicum del P. Gevasco.

Il figlio d'Antonio di Casale Monf. professò lettere.

FAA' PAULUS Monferratenfis eximium literariae Reipublicae ornamentum, & decus; Vir fuit in Divinis, Humanis, Politicisque Scientiis verfatissimus, sacris itidem in declamationibus, poeticisque Iucubrationibus celeberrimus; prope incredibilem eruditione praecclarus omnium Literatorum desiderium superavit, Venetiis Patriorum, Procerum, Patrumque conscriptorum, Serenissimae Curiae frequentia obfidebatur ad consilia sapissime, nullaque ejus unquam in Senatu, quam expliciter infirmata Sententia: Ibidem Patriarchae Johannis Francisci Mauroceri Examinator, & a Consiliis, apud quem gratiosissimus. Ipsum tribus antequam moreretur diebus praedictus Antistes invisit, habita cum eo ad horam mutua ac salutaris aeternae argumentis sermocinatione, ea quippe pietate excelluit, ut vel moriendo meliorum Charitatum Aemulator faciens, & docens in ipso languentis vitae confinio non sine adstantium lacrymis, & admiratione dies suos clausisset an. 1672, die 10. Augusti in Collegio Nostro Murani Venetiarum, relictis post se sanctitatis suae, & literaturae monumentis. In prima parte Operum Patris Johannis Francisci Prioli dum typis mandaret B. Virginis Matris Dei exornationes ex Dominicarum Evangelii contextas legitur ejus Ode Patavii impressa an. 1666.

FA-

2
Ecolab. Uade estratta dalla Parte prima dell' Upe
ra che ha per titolo: Delle Grandezze di
Marin Vespigne dedotte dai Vangeli di tutto
l'anno etc. In Venezia M. DC. LXXVII. Per
Cristof. B. da.

In occasione di Mariae Salutis Basilicae
Senatus consulto magnificentissime ex-
tra, et Clericis Regularibus Cong. Somaschae
demandata Uictor has habuit Bentiss. Virgi-
nis assumptions noas inocente Evangelicis Da-
minianis contextes. Carum idem laudationum
Sillogem, cum beneficiorum Religionis Soma-
schenis rectoral Serenissimis Reip. Ven.
Optimatibus deberi.

Ode

Celsitas Templi

Subvecti propius sidera formicas
Et nixa solvendi plumbea cacumina
Coelo adornata corusco

Qua surgunt leviter manna?
Non Textis sociis innumeros Gygas
Fibae turres operat si Babilonicais,
Instaurantque quod, essent
Huic molis aequa cacumina

Ingens vis Normanis

Migrasse Myriis ac Regis iugis
Atque exciderim, et pondera mentium,
Quae vix ardens Atlas
Torsit falcis intacta.

Sculpturae elegantiae

toti prodigium carnis laboribus

3
Nunquam Praeterea nobilibus Latina:

Seu ver marmora gignant,
Seu vultus animis satas

Causa excitatae Basilicae.

Agrosce à Venetis Regibus editum
Augustale, ubi Lotavia Virgini

Solent publicus Ordo
Ob pulsum exitum huius,
Pestilentia profligata.

Urbis cum nimis compita ferere
Horrescit, tumulis deficientibus,
Agris Diva Salutis
Murus Civibus attulit

Votum Senatus persolutum.

Tunc caelestis opis concessa lae Senam
Ultra adducta Dei Matris honoribus
Sancti vota trophaei
Thesuro immadico locat;

Venatorum encomium.

Nescis an pictas, an Sapientia
An Regum niter hic emineat magis:
Seu Gloria vincit

Virtute Africana videt.

Exum picius videt erga V. Hieronymum Mianum

Implet cor Pocorum candidior fides
Erga Hieronymum Patrum, nostis
Divam caelestis amorem,
Chamuzque aethenis incolam

Et Clericos Regulares Cong. Somaschae.

Quin regalis amor Maximum Patrum
In Somaschides, cum Patrum Genus,
Nexus lege Miani
Paxaro Imperia tenet

Ob miram istorum fidelitatem
Macedum obsequium perstitit huius Viris,

4

ita prompta indidijis pectora mentibus
 Si vos Principis instat,
 Parenti, et decus urgeat.

ius Templum attributum.

Nec merces humiles defuit agmini,
 Communi sed enim Palladium rei
 Cum solemnibus istis
 Cultu suscipit interno

Beneficentiae magnitudo.

Quid dicam? nisi ai credita pignora
 Servati populi? spemque reconditam
 Securae urbis in ima
 Tomascenae hominum sinu?

Admodum R. P. Franciscus Priolus
 per annum a suggestu Beatae Virginem
 laudavit

Francisce eloquium divites ingeni
 Ex templo Mariae lectibus adiecit,
 Quas tota exprimis anno
 Laudis Virginis teba

Sanctiori evaditione hactenus incomperita
 Argumenta novis factibus apparatus,
 Et fontes retegis mentibus invidios

Longi cursibus acci,
 Caeu Nili latebras nigras.

primus Evangelia Dominicanarum vestit
 in Virginis mysteria.

Nemo te prior annum Marianum ita
 Suxit per Domini Evangelia annua,
 Ut praevonia tanta

stomachi Loric fluerant.

Operis perennitas semper placitura.

Maiestas monumenti hand imita
 Sed metas ierit temporis ultimi:
 Et post saecula viventes

5

Orbi delicias debet.

Exhibentur Serenissimis Patribus Volumina,
 quorum auspiciis sunt conscripta,

Ergo Conspicuos Virgine Codices
 Stude offerre tuis Principibus; decet
 Nam detescere gemmis
 E fundo slicitum suo.

Et benigne admittentur argumenti reverentia;
 et favore Templi veluti rogantis.

Dons conciliant (ne ambige) gratiam
 Collectae in MARIAE Nomine GRATIAE.

Templ. Sapphica Summi
 Orat. Virgineus liber.

et quest' Ode tunc dietro il seguente
Epigramma dello stesso Autore:

Serenissimis

Venet. Republic. Heroibus

Bellum Turcicum vigesima et secundo iam anno
 diuturnam invicta gerentibus
 Auspice Dei Parente Virgine
 e Regio Salutis Templo exorata
 Epigramma

Turcarum palmas Venetis cessisse triumphis
 Vix Tracum Dominus postera Donna putat.

Delecta cois populorum examina regnis
 Obstipet itadricas sustinuisse neces.

Nec Selytias acies, nec pictas caetibus offos
 Atropit assiduis cladibus esse pares.

Sidetaeque mari classes, et montibus istres
 Ingenuit at nullo; praecia fine ciet.

Bella licet numeret bellis, inglorius iras
 In Venetis Reges expedirige videt.

Haec vestra est Virtus hominum molimine maior
 Nam vos terribili Summe Virgo venit.

6

*Sanctae vos terribili Namine Virgo regit:
Vos deo Victores, quae Diva simulina castris
Injuncto Lunae cornua calce terit (1).*

(1) *Terribilis es ut castrorum acies ordinata.
Luna sub pedibus eius.*

Stafanoz Josephi Ricci Oxoniensis
Carica Pae. Calce. Campidoli.

R. P. D. PAULI FAÀ EIVSDEM CONG. SOD.

AD AVTHOREM

De eius facundia Principum laudes complexa.

EPIGRAMMA.

*I*nvictos Regum curru, orbisque triumphos
Ennotat eloqui pompa, Iosephic, tui.
Ingentibusque rotis sublimis extollis eisdem:
Et quod bella Dacum, te simul axe vehis.
Nemo tuis laudis, Ricci, se se offerat hostem:
Te Regum socio gloria iure tergit.

Atti Patriarcale Venezia

VII Id. augusti 1672:

Licet supremum fatum expectaret R.P.D. Paulus Faà, decenter tamen semi desuper amictus excipere voluit Ill. mum ac Rev. u. Io. Franciscum Maurocenum Patriarcham, quem honoris ac singularis studii argum nto, lectulo decumbentem convenit, et quem paene hora allocutus discessit tanti viti postremo morbo in suorum coetu examinerum cooptati, gravissime dolore percussus, cum intellexisset iam illius corpus esse conclamatum.

4 Id. augusti 1672:

Par fuit vivendi ratione felicissimus vitae finis, quem Sacramentis omnibus Ecclesiae communitus supremum absolvit R. D. Paulus Faà omnium lacrimis, ac dolore litteratorum senatus singulari. Idem tumulus, qui corpus contexit, et maximam huius obruit scientiarum omnium felicitatem, hic futurum huiusce domus non vulgare decus, in istius ecclesia fuisse virtutis templum collocatum. Ne mireris, lector, si dum corpus exanime tumulo rite imposuerunt, ut sacerdotem decet,

(7)

Parentali funere desiderata est tanti viri emerita commendatio, vel epicedium; in ipso enim vero vis omnis mense eloquentiae, et poeices defuit.

Fonti:

Atti Seminarii Patriarcale Venezia
Cartella personale